

DEKLARACIJA DEMOKRATSKE STRANKE SRBIJE

Gde Smo i kako Dalje

Prethodni autoritarni režim jeste uklonjen, ali je Vlada Republike Srbije zadržala i osnažila sve metode koje je on koristio, razvijajući novi autoritarizam, u nazovidemokratskom ruhu.

Prošlo je više od 20 meseci otkako su se, narodnom voljom, zbile demokratske promene u Srbiji. Jugoslavija se vratila u međunarodnu zajednicu, rastakanje države je zaustavljeno i započet je proces redefinisanja državne zajednice Srbije i Crne Gore na racionalnim, neideloškim osnovama, stekli su se uslovi za sprovođenje stabilizacione makroekonomske politike i za uključenje naše zemlje u evropske i druge integrativne tokove.

To je ono što je dobro

Šta ne valja?

Prethodni autoritarni režim jeste uklonjen, ali je Vlada Republike Srbije zadržala i osnažila sve metode koje je on koristio, razvijajući novi autoritarizam, u nazovi demokratskom ruhu:

- Lako se i nekažnjeno poseže za nepravim sredstvima u politici i privredi.
- Mukotržno započeti proces uspostavljanja kredibiliteta države i njena bezbednost ugrožavaju se neodgovornim izjavama i postupcima koji dovode u pitanje nacionalni interes i obesmišljavaju institut državne tajne.
- Ponovo se krši izborna volja građana, u ime slabašne, ponekad i otvoreno falsifikovane, skupštinske većine. Da bi se ta većina ozakonila, mešetari se sa strankama ili delovima stranaka bivšeg režima, kako bi se stekli novi poslušnici.
- Stepem kriminalizacije i korumpiranosti društva je uvećan, a bogatstvo stečeno na nezakoniti način na velika vrata ulazi u privredni život, pod blagonaklonim pogledom izvršne vlasti.
- Umesto jednopartijske države i jednopartijske privrede, koju smo protiv svoje volje imali decenijama, sada imamo višepartijsku državu i višepartijsku privredu. Razlika je samo u tome što je sada potrebno zadovoljiti više raznih partijskih apetita. U zdravoj, demokratskoj državi nijedna partija nije iznad zemlje i naroda. Kod nas je 17 partija iznad zemlje i naroda.
- Umesto privatizacije preduzeća, na delu je privatizacija države, koja temeljito nagriza društveno tkivo.
- Umesto da su već postavljene osnove pravne države i da se naporedo sa radom na Ustavnoj povelji pristupilo izradi novog ustava Srbije, koji bi, između ostalog, kroz regionalizaciju obezbedio uravnoteženi razvoj svih delova Srbije, mi smo mnogobrojnim spornim Vladinim uredbama i neprestanim nepoštovanjem zakona sve udaljeniji od vladavine prava. U takvoj atmosferi pravne i vlasničke nesigurnosti ne može biti ni govora o ulasku stranih investicija, samo o plasmanu novca sumnjivog porekla.
- Jaz između malobrojnih bogatih i mnogobrojnih osiromašenih i siromašnih sve se više uvećava. Društvene solidarnosti je manje no ikad. U najtežem su, gotovo neizdržljivom položaju i inače ugroženi slojevi stanovništva - izbeglice, raseljeni, ostareli i lica sa posebnim potrebama. U današnjoj Srbiji opasno je i skupo biti bolestan. Penzije i plate se smanjuju u odnosu na troškove života. Evropske cene veštački se kaleme na afričke zarade.
- U govorima političara, reč "reforma" jedna je od najčešće upotrebljenih. Istovremeno, pravih reformskih zahvata nema ni na pomolu.
- Skupština je naknadnim krivotvorenjem narodne volje postala nelegitimna, parlamentarizam je na putu da bude obesmišljen, sudstvo je degradirano i maltene satanizovano, mediji su pod budnim okom čuvara Vlade.
- Atmosferu nesigurnosti građana podstiču i neodgovorne izjave o navodnim spiskovima za likvidaciju i licitiranje imenima prozvanih ili samoprozvanih meta. Ako su neki političari zaista ugroženi, biće da to nije iz političkih razloga. Rasprava o tome da li postoji mafija u zemlji u kojoj se istovremeno predlaže antimafijaški zakon sumnjive ustavnosti ne doprinosi smirivanju građana ni jačanju institucija i državnih službi, već propagiranju beskrupuloznosti ubica i moći njihovih nalogodavaca, zastrašivanju društva i traženju alibija za nesposobnost vlasti. Nažalost, umesto da najopasnijeg državnog neprijatelja prepozna u bogatoj, odlično naoružanoj, teroristički organizovanoj i visokomotivisanoj

mafiji, Vlada traži neprijatelja u političkom protivniku koji argumentovano ukazuje na duboku društvenu krizu.

Gde je izlaz?

U završetku rada na izradi Ustavne povelje, paralelnom i ubrzanom radu na izradi novog ustava Srbije, održavanju saveznih izbora onako kako Poveljom budu propisani i republičkih predsedničkih i parlamentarnih u skladu sa novim republičkim ustavom. To je način da se sadašnje negativne tendencije zaustave, a da se sačuva sve ono pozitivno što smo zajednički izborili krajem septembra i početkom oktobra 2000. godine. Tako će se iskristalisati politička scena i otvoriti, bude li trebalo, prostor za nove i zdravije i odgovornije posleizborne koalicije jasnih programskih opredeljenja.

To je jedini demokratski put.

Predsedništvo Demokratske stranke Srbije, u Beogradu 8. jula 2002 godine